

BOSNA I HERCEGOVINA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА

SUD BOSNE I HERCEGOVINE
СУД БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Predmet broj: S1 1 K 024092 21 Krž 3

Datum donošenja: 18.08.2021. godine

Pred Apelacionim vijećem u sastavu: sudija Mirko Božović, predsjednik vijeća
sudija Redžib Begić, član
sudija Amela Huskić, član

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv
BORE MILOJICE

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužitelj Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Ahmed Mešić

Branilac osuđenog

Ranko Dakić, advokat iz Prijedora

Broj: S1 1 K 024092 21 Krž 3
Sarajevo, 18.08.2021. godine

U I M E B O S N E I H E R C E G O V I N E !

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja, sastavljenom od sudija Mirka Božovića, kao predsjednika vijeća, te Redžiba Begića i Amele Huskić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika Nedima Muminovića, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv osuđenog Bore Milojice, odlučujući o žalbama osuđenog Bore Milojice i njegovog branioca, advokata Ranka Dakića, izjavljenim protiv presude Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 1 K 024092 21 Kvl od 10.06.2021. godine, nakon održane javne sjednice vijeća, dana 18.08.2021. godine, u prisustvu osuđenog Bore Milojice, njegovog branioca, advokata Ranka Dakića, te tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Ahmeda Mešića, na osnovu člana 310. stav 1. u vezi sa članom 313. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Odbijaju se, kao neosnovane, žalbe osuđenog Bore Milojice i njegovog branioca, advokata Ranka Dakića, **te se potvrđuje** presuda Suda Bosne i Hercegovine S1 1 K 024092 21 Kvl od 10.06.2021. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. T O K P O S T U P K A

1. Prvostepenom presudom Suda Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Sud BiH), broj S1 1 K 024092 21 Kvl od 10.06.2021. godine, preinačene su u pogledu odluke o kazni pravosnažne presude, i to: presuda Suda BiH, broj S1 1 K 024092 19 Krž od 28.10.2020. godine, kojom je optuženi Boro Milojica zbog krivičnog djela Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka a) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ

BiH), u vezi sa članom 180. stav 1. istog zakona osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 16 (šesnaest) godina i presuda Okružnog suda u Banja Luci, broj 011-0-K-06-000 068 od 01.12.2006. godine, koja je postala pravosnažna dana 15.03.2007. godine, kojom je Boro Milojica zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (u daljem tekstu KZ SFRJ), osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) godina, tako da su kazne izrečene navedenim pravosnažnim presudama uzete kao utvrđene, pa je isti osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina.

2. Istom presudom, a na osnovu člana 56. KZ BiH odlučeno je da se osuđenom Bori Milojici, se u izrečenu jedinstvenu kaznu zatvora uračunava vrijeme koje je proveo u pritvoru i na izdržavanju izrečene kazne zatvora po navedenim presudama, dok su u ostalim dijelovima pravosnažne presude ostale neizmijenjene.

II. ŽALBE I ODGOVOR NA ŽALBU

3. Protiv ove presude žalbu su izjavili branilac osuđenog Bore Milojica, advokat Ranko Dakić, te osuđeni Boro Milojica lično, i to zbog odluke o kazni sa prijedlozima da vijeće Apelacionog odjeljenja Suda BiH žalbu usvoji, preinači presudu i prema osuđenom izrekne kaznu zatvora u kraćem trajanju.

4. Tužilaštvo Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Tužilaštvo BiH/Tužilaštvo), je dostavilo odgovor na žalbu branioca osuđenog sa prijedlogom da se ista odbije kao neosnovana.

III. JAVNA SJEDNICA VIJEĆA

5. Na osnovu člana 304. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP BiH), dana 18.08.2021. godine održana je javna sjednica vijeća Apelacionog odjeljenja, u prisustvu osuđenog Bore Milojice i njegovog branioca, advokata Ranka Dakića i tužioca Tužilaštva BiH Ahmeda Mešića.

6. Branilac osuđenog je na javnoj sjednici izjavio da ostaje u potpunosti pri svim navodima, kao i prijedlogu iz žalbe. Osuđeni Boro Milojica je izjavio da ostaje pri navodima

iz svoje žalbe.

7. Tužlac Tužilaštva BiH je na sjednici vijeća ostao kod datog odgovora na žalbu branioca osuđenog, predloživši da se žalba branioca kao i lična žalba osuđenog odbiju kao neosnovane i prvostepena presuda potvrdi.

8. Nakon što je ispitalo pobijanu presudu u granicama istaknutih žalbenih prigovora, a u skladu sa odredbom člana 306. ZKP BiH, Apelaciono vijeće je donijelo odluku kao u izreci, iz slijedećih razloga:

IV. ŽALBENI PRIGOVORI U VEZI ODLUKE O KAZNI

A. ŽALBA BRANIOCA OSUĐENOG I OSUĐENOG LIČNO

9. Branilac osuđenog u žalbi ističe da je izrečena kazna zatvora nakon preinačavanja ranijih presuda previsoka, te da u obrazloženju presude nisu navedeni razlozi koji su opredjelili vijeće da prema osuđenom izrekne kaznu zatvora u visini zakonskog maksimuma, nego se samo paušalno navodi da su cijenjene sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti prilikom odmjeravanja kazne, zbog čega je prema stavu odbrane prema osuđenom povrijeđeno pravo na obrazloženu sudsku presudu. Branilac takođe navodi da se ovakva kazna može izreći samo u najtežim slučajevima teških krivičnih djela, te da je osuđenom trebalo izreći blažu jedinstvenu kaznu.

10. Osuđeni u svojoj žalbi ističe da je ranije izrečenu kaznu u cijelosti izdržao, zbog čega smatra da je sud trebao oduzeti izdržanu kaznu od kazne koja mu je izrečena pred Sudom BiH, a ne istu postojećoj dodavati. U nastavku svoje žalbe osuđeni se isključivo bavio činjeničnom stranom predmeta, osporavajući da je počinio krivična djela za koja je osuđen i iznoseći svoja saznanja o nekim drugim događajima, a što nije predmet nepravog ponavljanja krivičnog postupka u skladu sa odredbom člana 324.a ZKP BiH.

B. ZAKLJUČAK APELACIONOG VIJEĆA

11. Apelaciono vijeće prije svega nalazi da je prvostepeni sud pravilno primijenio sva zakonom propisana pravila za nepravo ponavljanje krivičnog postupka u skladu sa odredbom člana 324a. ZKP BiH, uključujući i odredbu KZ BiH o odmjeravanju jedinstvene

kazne za djela u sticaju iz člana 53. stav 2. tačka b) KZ BiH.

12. Nasuprot drugačijim žalbenim prigovorima branioca osuđenog, ovo vijeće nalazi da je prvostepeno vijeće pravilno postupilo kada je kod izricanja jedinstvene kazne cijenio sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti koje su kao takve cijanjene prilikom donošenja pravosnažnih presuda koje su predmet zahtjeva za nepravo ponavljanje, a pri čemu nije bilo nužno, kako se to implicira u žalbi branioca osuđenog, te okolnosti ponovo navoditi i u pobijanoj presudi.

13. Obzirom na to da se kod nepravog ponavljanja krivičnog postupka samo objedinjuju kazne koje su izrečene ranijim pravosnažnim presudama, te da se ne radi o krivičnom postupku iznova kao što je slučaj kod pravog ponavljanja krivičnog postupka, to se nova jedinstvena kazna izriče na osnovu onih okolnosti relevantnih za odmjeravanje kazne koje su utvrđene u ranijim postupcima. Stoga, bez obzira što u pobijanoj presudi te ranije utvrđene okolnosti od značaja za odmjeravanje kazne nisu posebno obrazložene, ali se na te okolnosti prvostepeni sud poziva navodeći u pobijanoj presudi da ih je cijenio kod odmjeravanja jedinstvene kazne, nije osnovan žalbeni prigovor branioca osuđenog da pobijana presuda ne sadrži dostatno obrazloženje u pogledu navedenih okolnosti.

14. Pored navedenog, vijeće nalazi da branilac osuđenog, niti u samom zahtjevu, niti u predmetnoj žalbi, nije naveo bilo kakve okolnosti koje su eventualno trebale biti posebno cijanjene, ili pak neke koje su u međuvremenu nastupile, a koje bi mogle imati uticaja na visinu izrečene jedinstvene kazne zatvora.

15. Kada su u pitanju navodi iz lične žalbe osuđenog da je sud trebao oduzeti ranije izrečenu kaznu zatvora, koju je osuđeni izdržao od ove koju trenutno izdržava, a ne istoj tu kaznu dodavati vijeće ističe da je pobijanom presudom, a na osnovu člana 56. KZ BiH, osuđenom u izrečenu jedinstvenu kaznu zatvora uračunato vrijeme koje je osuđeni proveo u pritvoru i na izdržavanju izrečene kazne zatvora po navedenim presudama, što u konačnici utiče na srazmjerno smanjenje preostalog dijela kazne koju osuđeni treba izdržati.

16. Dakle, razmatrajući navedene žalbene prigovore da sud nije pravilno odmjerilo visinu jedinstvene kazne zatvora za osuđenog, Apelaciono vijeće nalazi da se radi o neutemeljenim i neobrazloženim tvrdnjama odbrane, te da je prvostepeni sud izveo pravilan zaključak da će se, jedinstvenom kaznom zatvora u navedenom trajanju postići svrha kažnjavanja, odnosno da je izrečena kazna zatvora srazmjerna svim okolnostima

konkretnog slučaja koje su uticale na visinu odmjerene kazne, a koja nadalje predstavlja adekvatan odraz težine krivičnih djela za koja je osuđeni oglašen krivim, stepena krivične odgovornosti i ličnosti osuđenog.

17. Iz svih navedenih razloga valjalo je na osnovu člana 313. ZKP BiH žalbe osuđenog i njegovog branioca odbiti kao neosnovane i prvostepenu presudu potvrditi.

ZAPISNIČAR

Pravni savjetnik

Nedim Muminović

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUDIJA

Mirko Božović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.